

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת נצבים - וילך
שנת תשפ"ד

גליון
ע"ה

שיעורים אין חינוך

פרשת כי תשא שנת תשפ"ד

זיינע ליפן שמייכלען

פֿהנא, דער תלמיד פון רב, און געהרג'עט דעם מסור אין פארנט פון רב, האט רב געזאגט פאר רב פֿהנא: "אנטלויף קיין ארץ ישראל כדי די רעגירונג זאל דיך נישט הרגענען, און נעם זיך פאר אז זיבן יאר גייסטו נישט אריינפרעגן ביים שיעור פון רבי יוחנן", דאס האט אים רב געהייסן צוליב דעם ווייל ער האט געדארפט האבן א כפרה, אויף דעם וואס ער האט געטון א זאך אין פארנט פון זיין רבי אן אים פרעגן פארדעם.

רב פֿהנא איז טאקע אנטלאפן קיין ארץ ישראל, צו די ישיבה פון רבי יוחנן, רבי יוחנן איז געווען ראש ישיבה און ריש לקיש איז געווען דער חזן און משגיח. רב פֿהנא האט אנגעפאנגען שמועסן מיט די אינגעלייט פון ישיבה, ער האט זיי געפרעגט קשיות אויף דעם שיעור וואס ריש לקיש האט איבער גע'חזר'ט מיט זיי אין נאמען פון רבי יוחנן, די תלמידים האבן דערציילט פאר ריש לקיש פון רב פֿהנא און זיינע קשיות, האט ריש לקיש געזאגט פאר רבי יוחנן: "גרייט זיך גוט צו פאר'ן מארגענדיגן שיעור, ווייל א לייב איז ארויפגעקומען פון בבלי; עס איז אנגעקומען א נייער תלמיד וואס קען אפפרעגן די שיעורים כלאחר יד".

מען האט געזעצט רב פֿהנא אויבן אן, ווייל ער איז דאך א גרויסער תלמיד חכם, ווען רבי יוחנן האט אנגעהויבן דעם שיעור האט ער געווארט רב פֿהנא זאל אריינפרעגן, אבער רב פֿהנא איז געזיצן שטיל א גאנצן שיעור, האט מען אים צוביסלעך אראפגעשטעלט איין שורה נאכ'ן צווייטן, ביז מען האט אים געזעצט אין די לעצטע שורה. און רבי יוחנן האט זיך אנגערופן צו ריש לקיש: "דער לייב איז געווארן א פוקס, ווייל ער פרעגט גארנישט אריין ביים

איינער האט מיר אמאל געפרעגט: וואס האט מוהרא"ש פון דעם וואס ער שרייבט אין די בריוון און קונטרסים: "אין צער כצערו של בחור", עס איז נישטא אויף די וועלט אזא ווייטאג ווי די ווייטאג פון א בחור; און מוהרא"ש פלעגט נאך דערציילן אז א בחור איז געקומען צו אים פון יענע עק וועלט, ער האט אים געגעבן א קוש אין שטערן און געזאגט: "איך בין אייך זייער דאנקבאר, ווייל איך בין אן אלטער בחור, און איך האב געזען א קונטרס וואס איר האט געשריבן: 'אין צער כצערו של בחור', און דאס האט מיר ממש געגעבן לעבן", - פרעגט יענער: וואס האט דער בחור פארדינט פון דעם אז מוהרא"ש שרייבט עס אין זיינע קונטרסים און זאגט עס ביי די דרשות, עס ווערט אים יעצט גרינגער?! דער ענטפער איז: "א", עס ווערט אים גרינגער! אז א מענטש הערט אז איינער ווייסט אז ער לייזט, ווערט אים גרינגער דורכצוטראגן זיין שוועריקייט.

דערפאר זאג איך פאר די מלמדים: "איך ווייס אז דו ארבעטסט שווער", און איך האף אז דאס וועט זיך געבן פח ווייטער צו ארבעטן מיט די קינדער.

א מעשה מיט רב פֿהנא

יעצט וויל איך ענק - טייערע מלמדים, בעטן א קלייניקייט; אז עס איז ענק שוין געווארן גרינגער די ארבעט, קען מען שוין עפעס בעטן... איך האב געלערנט א גמרא סוף מסכת בבא קמא און איך בין זייער נתעורר געווארן פון דעם, וויל איך עס ענק איבערזאגן.

די הייליגע גמרא דערציילט (בבא קמא קיז), עס איז געווען א מסור וואס האט זיך מתחצף געווען קעגן רב, איז געגאנגען רב

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר איך א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת כי תשא שנת תשפ"ד לפרט קטן.

פאר'ן שיעור האט דער ראש ישיבה שליט"א געזונגען דעם ניגון: "אוי אוי אוי מלמדים, אוי אוי אוי מחנכים, וואויל איז אונזער חלק בזה ובבא".

שלום עליכם מיינע טייערע מלמדים. אשרינו מה טוב חלקינו, אז מיר האבן די זכיה צו זיצן מיט אידישע קינדער און לערנען מיט זיי תורה.

איך ווייס אז דו ארבעטסט שווער

אוי איז שווער צו זיין א מלמד! קיינער האט נישט קיין השגה וואס הייסט א מלמד, קיינער האט נישט קיין השגה וואס א מלמד גייט אריבער אין איין שעה זיצנדיג אין חדר; קיינער האט נישט קיין השגה וואס א מלמד גייט אריבער פון פרישטאג ביז די ערשטע ריסעס, פון די ערשטע ריסעס ביז לאנטש, און פון לאנטש ביז די קומענדיגע הפסקה, נאך די הפסקה איז שוין דער מלמד גע'שחט'ן און ער בלייבט נאך א דריי פערטל שעה מיט די קינדער ביז מען גייט אהיים.

איי וועסטו מיר פרעגן, וואס האסטו פון דעם אז איך זאג עס, די ארבעט בלייבט דאך ווייטער די זעלבע שווער? דער ענטפער איז, דאס אליינס אז מען הערט אז איינער ווייסט ווי שווער איך ארבעט, מאכט עס שוין גרינגער; אזוי האט דער אייבערשטער באשאפן די נאטור פון א מענטש, ווען א מענטש לייזט, און ער ווייסט אז איינער ווייסט אז ער לייזט - איז עס אים גרינגער צו נעמען.

קינד צו לאכן פון מיר? - ער האט געבען א מפה; א מפה מיינט נישט נאר אויב זיינע ליפן זענען געשפאלטן, עס קען אויך מיינען אז דאס קינד כאפט 'מכות' פון זיינע עלטערן אינדערהיים. א אינגערמאן האט מיר לעצטנס געפרעגט: "וואס זאל איך טון אז מיין ווייב בייסט די קינדער פון פעס?" - שטעלט ענק פאר ווי אזוי קומען אזעלכע קינדער אין חדר...

בעטן דעם אייבערשטן

דער ראש ישיבה שליט"א האט זייער שטארקט געוויינט צו די מלמדים און זיך געבעטן: איך בעט ענק מיינע טייערע מלמדים; עטץ זאלסט ליב האבן די קינדער, און עטץ זאלסט וויסן אז דאס קינד איז נישט שלעכט, דאס קינד האט א מפה אין זיינע ליפן.

בעטס דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר, איך וויל ליב האבן מיינע קינדערלעך, איך וויל ליב האבן מיינע תלמידים". איך רעד אויך צו מיר אליינס, ווייל איך דארף אויך חיזוק אויף דעם פרט, צו בעטן דעם אייבערשטן מען זאל ליב האבן די קינדער.

נעם עס נישט פערזענליך

איך ווייס אז עטץ טראכטס: 'זאל דער ראש ישיבה קומען איין טאג צו מיר אין פתח, וועט ער זען אז מען מוז מאכן סדר אין פתח, און אויב מען זאגט נישט פאר די קינדער ווי אזוי זיך אויפצופירן ווערט ששון ושמחה אין פתח, אבער דאס איז נישט קיין סתירה מיט וואס מען רעדט דא, אונדא דארף מען זאגן פאר קינדער ווי אזוי זיך אויפצופירן, און איך זאג אויך פאר מיינע תלמידים ווי אזוי זיך אויפצופירן, אבער 'אי הוה ידענא דדרפיה דמר הכי, לא חלשא דעת', - חלישות הדעת דארפסטו נישט האבן, נעם עס נישט פערזענליך, געב אכטונג עס זאל נישט אריינגיין א פריוואטע שגאה און א פייער פון דיר אויף די קינדער.

בעטס אויך דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל נישט אננעמען פערזענליך ווען א קינד שמייכלט זיך אונטער, וואס וואלט איך געטון ווען דאס קינד וואלט געווען מיין קינד?" - ברוך השם, דער אייבערשטער האט מיר זייער ליב, און דער אייבערשטער האט מיר געגעבן זייער טייערע ליכטיגע קינדער, האב איך אסאך מאל אז איך זיך אין אפיס (אינעם זעלבן

זיין רבי", דעמאלט האט אים דער שלאנג אריינגעלאזט, ווען ער איז אריינגעקומען האט ער געבעטן דעם אייבערשטן אז רב פהנא זאל צוריק אויפשטיין, און רב פהנא האט זיך אויפגעוועקט, האט זיך רבי יוחנן אנגערופן צו רב פהנא: "אי הוה ידענא דדרפיה דמר הכי, לא חלשא דעת", ווען איך וואלט געוואוסט אז דיין פנים איז אזוי, וואלט איך נישט געהאט קיין חלישות הדעת. רבי יוחנן האט געבעטן רב פהנא ער זאל צוריקומען אין ישיבה, האט ער אים געזאגט: "איך קום נאר צוריק אויב דו זאגסט מיר צו אז איך גיי נישט נאכאמאל שטארבן".

די מעשה מיט רב פהנא שפילט זיך אפ טאג טעגליך

איך בין זייער נתעורר געווארן פון די גמרא, איך האב געשפירט אז דער שוהר גמרא מיינט מען מיר - וואס איך זיך מיט בחורים, און אויך יעדער וואס זיצט מיט אידישע קינדער; א מלמד זיצט אויבן אן, און ער הייסט פאר א אינגל: "זעך זיך אראפ", און דער קינד מאכט זיך נישט וואוסענדיג אדער ער שמייכלט זיך אונטער, קען געשען אז 'חלשא דעת', דער מלמד זאל באקומען חלישות הדעת, און ער וועט עס נאך אריינלייגן אין חינוך: 'וואס הייסט אז דו מאכסט זיך נישט וואוסענדיג פון דיין רבי?!' און נאכדעם: 'נח נפשיה' - הרגעט ער דעם תלמיד; וואס הייסט ער הרגעט אים? - ער פארשעמט אים, אדער ער שיקט אים ארויס, אדער ער געבט אים פעטש; ווען א מענטש שטארבט, איז עס נאר אין מאל, דער מענטש איז אפגעשטארבן און געענדיגט, אבער דער קינד בלייבט לעבן און מען הרגעט אים געבען נאכאמאל און נאכאמאל.

דער מלמד מיינט אז ער איז גערעכט, דער קינד איז דאך געווען א געהעריגער מחוצף, זאגן אבער די הייליגע חכמים: "אי הוה ידענא דדרפיה דמר הכי, לא חלשא דעת", נישט יעדעס מאל וואס א קינד לאכט, מיינט ער צו טשעפען דעם רבי, עס זענען דא קינדער וואס זיי ווייסן נישט וואס צו טון ווען מען זאגט זיי א פסק; עס זענען דא צעבראכענע הערצעלעך, צעבראכענע נשמה לעך, וואס ווען מען זאגט זיי א פסק, אנשטאט צו ווייזן הכנעה - הייבן זיי אן צו לאכן, און דאס פירט אריין דעם מלמד אין א שטערקערע פעס און ער הייבט זיך שוין אן איינצורעדן אז ער דארף דא מחנה זיין דעם קינד.

אבער אין אמתן אריין, מיינט דען דאס

שיעור, רב פהנא איז געווארן פארשעמט, האט ער געבעטן דעם אייבערשטן: "יהי רצון, אז די זיבן שורות וואס מען האט מיר אראפגעשטעלט זאל זיין אנשטאט די זיבן יאר וואס רב האט מיר אנגעזאגט איך זאל נישט אריינפרעגן", און ער האט געבעטן רבי יוחנן ער זאל נאכאמאל איבערזאגן דעם שיעור; רבי יוחנן האט נאכאמאל איבערגעזאגט דעם שיעור און רב פהנא האט אנגעהויבן צו פרעגן זיינע קשיות, ער האט געקנאקט קשיות איינע נאכ'ן אנדערן, ביז די גאנצע שיעור איז געווארן אויס. רבי יוחנן האט געהייסן ביי יעדע קשיא אז מען זאל אים צוריק ארויפרוקן איין שורה, ביז ער איז צוריק געקומען צו די העכסטע שורה. רבי יוחנן איז געווען אזוי ווי זיבן מאטראצן, האט ער געהייסן ביי יעדע קשיא אז מען זאל אים אראפנעמען איין מאטראץ, ביז ער איז שוין געזיצן אויף דער ערד.

רבי יוחנן איז זייער נתפעל געווארן פון דעם נייעם תלמיד, און אזוי ווי ער איז שוין געווען אלט און ער האט געהאט גרויסע אויגן ברעמען, האט ער געבעטן די תלמידים זיי זאלן אים אויפהייבן זיינע אויגן ברעמען ווייל ער וויל זען ווער רב פהנא איז, מען האט עס אויפגעהויבן און ער האט געזען רב פהנא. רב פהנא האט געהאט א לאכעדיגע פנים, ווייל ער האט געהאט א מפה אין די ליפן אז עס האט אויסגעקוקט ווי ער שמייכלט שטענדיג, דערצייילט די גמרא: "חלש דעתיה ונח נפשיה", רבי יוחנן האט געהאט פון דעם חלישות הדעת, ער האט מקפיד געווען אויף רב פהנא אז ער שמייכלט און שפעט אפ פון אים, און מאכן חלישות הדעת פאר א צדיק איז א גרויסע סכנה, איז רב פהנא געשטארבן; מען האט געמאכט א לוגה און מען האט אים באערדיגט אין א מערה.

דעם קומענדיגן טאג האט זיך רבי יוחנן אנגערופן אין ישיבה: "עטץ האטס געזען וואס דער מענטש פון בבל האט דא געטון, ווי ער האט געשפעט פון מיר?" האבן אים די תלמידים געזאגט: "דרפיה הכי", ער האט נישט געשפעט, ער האט א מפה אויף זיינע ליפן און אזוי זעט ער אויס! איז רבי יוחנן שנעל געגאנגען צום הייל וואו רב פהנא איז געווארן באערדיגט, ער האט געוואלט אריינגיין אינעם הייל און א שלאנג איז געשטאנען ביים טיר פון די מערה און אים נישט אריינגעלאזט, ביז ער האט געזאגט: "שלאנג שלאנג, עפן דיין מויל, לאז אריין א תלמיד צו

נאך א זאך וויל איך ענק בעטן, געבט א שמייכל פאר יעדן קינד, געבט א גוט ווארט פאר יעדן קינד.

דורך תפילה והתבודדות איז מען מצליח

עטץ זאלסט וויסן אז איך - על כל פנים, בין זייער מחשיב א מלמד'ס ארבעט, ווייל קיינער האט נישט קיין השגה וואס א מלמד גייט אריבער א טאג, און וואס א מלמד גייט אריבער א שעה; און ווי אזוי קען מען טאקע האבן כח צו לערנען מיט די קינדער? דורך תפילה והתבודדות! אז מען שטייט אויף צופרי און מען בעט דעם אייבערשטן, העלפט דעם אייבערשטער אז מען איז מצליח.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלסט האבן הצלחה און סיעתא דשמיא, אמן.

זיין וואויל? - אה, מען האט דיך אויך געזאגט די זעלבע זאך! ברוך השם אז מיר האבן א גוטע מנהלת, וואס ווערט נישט באליידיגט ווען קינדער לאכן זיך אונטער.

עס איז גארנישט אז קינדער שמייכלען זיך אונטער, דער הייליגער רבי יוחנן וואס מיר האבן נישט קיין השגה וואס די צדיקים זענען, האט אויך געזאגט: 'אי הוה ידענא דדרפיה דמר הכי, לא חלשא דעת', ווען איך וואלט געוואוסט אז דייעע ליפן שמייכלען פון זיך אליין, וואלט איך נישט געהאט קיין חלישות הדעת.

לאמיר געדענקען דעם נקודה; אז א קינד גייט אנוועק פון דיר נאכן באקומען א פסק און ער מאכט א פנים פון א שמייכל, זאלסטו וויסן דרפיה הכי, אזוי זענען קינדער, עס זענען דא קינדער וואס נאכן באקומען א פסק, געבן זיי א שמייכל, און ער מיינט נישט קיין שלעכטס דערמיט.

בנן פונעם חדר) און דער מלמד שיקט ארויס מיין זון פון חדר, ער שיקט אים צו מיר אין אפיס, וואס זאל איך טון? עס איז דאך מיין קינד, שרייב איך אים א צעטל אין לשון הקודש, ווייל איך וויל נישט מיין קינד זאל פארשטיין וואס דארט שטייט, און איך שרייב פאר'ן מלמד: "איך בעט דיר, ראה לבכי הנשבר והנדכה..." און איך בעט איבער דעם מלמד, און איך בעט אויך דעם אייבערשטן, ווייל אויב עס איז אן אייגן קינד האט מען אים ליב.

זיינע ליפן שמייכלען פון זיך אליין

די מנהלת האט מיר היינט געשריבן אז זי האט געדארפט ארויסרופן צוויי קינדער וואס זענען געווען לעבעדיג אין פתח און זי האט גערעדט צו זיי, שפעטער האט זי זיך אונטערגעהערט ווי די צוויי קינדער שמועסן צווישן זיך: "מען האט דיך אויך געזאגט אז פון היינט און ווייטער וועסטו שוין

בריוון פון הינדן

פונעם ראש ישיבה שליט"א

וואס זאל איך רעדן מיט מיינע תלמידים אין חודש אלול?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זיך ממש מחי' געווען מיט די בריוו איבער וואס צו רעדן מיט מיינע תלמידים אין די ימי בין המצרים, און איך האב ברוך השם געפאלגט אלעס וואס איז דארט געשטאנען. יישר כח.

יעצט האב איך געוואלט פרעגט ווי אזוי און וואס מען זאל רעדן מיט די קינדער, מיינע תלמידים זענען 8 יאר אלט, אין די טעג פון חודש אלול, פאר די הייליגע טעג.

איך וועל זיך פרייען צו באקומען אפאר ווערטער לתועלת די תלמידים.

יישר כח און א בתיבה וחתומה טובה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תצא, ד' אלול, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בין דיר אזוי מקנא מיט דיין הייליגע ארבעט; דו זיצט מיט קליינע קינדער, ריינע

אידישע קינדער צום אייבערשטן, זיי האבן קיינמאל נישט אויפגעגעבן אויף קיין שום מענטש; ווי ווייט מען איז פארקראכן קען מען זיך צוריקקערן צום אייבערשטן.

רעד נישט צו זיי קיין הויכע זאכן; עבודות פון צדיקים פון תעניתים און סיגופים. רעד צו זיי דעם רבינים ווערטער, די פשוט'ע וועג פון תשובה, ווי דער אייבערשטער איז מחיל ווען מען זאגט ארויס פשוט'ע ווערטער: "איך וויל זיין גוט", "איך גיי שוין זיין גוט", "איך גיי מער נישט טון די עבירה", וואס דעמאלט איז דער אייבערשטער גלייך מחיל דעם מענטש, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תורת פתנים, בחוקות) דער אייבערשטער זאגט: "מיד שהם מתנדים על עונותיהם, מיד אני חוזר ומרחם עליהם", ווען א מענטש איז זיך מתנדה אויף זיינע עבירות בין איך אים גלייך מחיל און איך פיר זיך מיט אים מיט רחמנות.

אין די זעלבע צייט זאלסטו זיי אויסקלערנען דאס הארבקייט פון טשעפען א חכר; ווייל אויף אלע עבירות קען מען תשובה טון, פון אלע פראבלעמען קען מען ארויסגיין, אבער עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים

נשמות, אכט יעריגע קינדער וואס ווייסן נאך נישט פון קיין פראבלעמען אין לעבן, זיי שלינגען יעדעס ווארט וואס דער מלמד זאגט, יעדעס ווארט פונעם מלמד גייט אריין טיף טיף אין זייערע ריינע הערצער.

א מלמד וואס האט די ריכטיגע הקדמות, ער ווייסט ווי אזוי צו רעדן און וואס צו רעדן - קען ער ברענגען די קינדער צו א מורא'דיגע שטארקייט, די קינדער וועלן אויפןוואקסן גרויסע צדיקים, זיי וועלן וויסן זייער גאנץ לעבן די וועג ווי אזוי זיך צוריק צו קערן צום אייבערשטן.

לייג אריין אין די קינדער דאס גרויסקייט פון תשובה; דער אייבערשטער שטייט און ווארט מען זאל אים איבערבעטן, מען זאל אים צוזאגן אז מען גייט זיין וואויל. לייג אריין אין די קינדער דאס רחמנות פונעם אייבערשטן, ווי ער וויל נאר גוטס, ער וויל נישט שטראפן אידישע קינדער, ער ווארט מען זאל זיך צוריקקערן צו אים.

דערצייל זיי מעשיות פון די הייליגע חכמים איבער דאס גרויסקייט פון תשובה, דערצייל זיי מעשיות פון צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען צוריק צו ברענגען

צו זיין ביים רבינ'ס ראש השנה - אפילו ער וועט דארפן מבטל זיין פון לערנען.

דער הייליגער רבי זאגט קלאר מען זאל אזוי טון. "טוב לבלות זמן רב", עס איז גוט צו פארברענגען אסאך צייט, "בשביל שעה אחת, שיתקרב לצדיק", פאר איין שעה זיין ביים צדיק (ספר המדות אות צדיק, סימן נה); בפרט צו קענען זוכה זיין צו זיין ביים רבי'ן ראש השנה - איז קיין שום פראגע נישט; אוודאי זאלט איר אים שיקן.

ביים רבי'ן וועט ער באקומען א געפיל צו די הייליגע תורה, ביים רבי'ן וועט ער באקומען א געפיל צו דינען דעם הייליגן בורא. פארן צום צדיק איז נישט קיין ביטול תורה, עס איז קיום התורה, בכחינת (מנחות צ ט:): "פעמים שבטולה של תורה זהו קיומה".

אויף וועט ער זוכה זיין צו פארשטיין דאס לערנען און צו תורה לשמה. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות לימוד, סימן סא): "מי שאין לו הבנה בלמודו", ווער עס פארשטייט נישט דאס לערנען, "ישבת אצל צדיק", זאל פארן צום צדיק, זיין ביי אים פאר שבת; "גם על ידי זה זכה", אויף וועט ער זוכה זיין, "ללמד תורה לשמה", צו לערנען תורה פארן באשעפער.

...
(קונטרס עצתו אמונה פרשת שופטים תשפ"ב)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-1

- שמעו ותחי נפשכם -

שיקו א קינד קיין אומאן, אפילו ער וועט פארפעלן פון חדר?

שאַלַּה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

צום ערשט וויל איר דאנקען דעם ראש ישיבה שליט"א פאר אלע חיווק און אידישקייט וואס איר ברענגט אריין צו אונז אהיים.

איר האב געוואלט פֿרעגן אויב עס האט פֿשט איר זאל שיקן מיין 10 יעריג אינגל מיט מיין מאן קיין אומאן דאס יאר. מיין מאן האט נעכטן באשטעלט טיקעטס קיין אומאן, און דאס יאר דארף מען פֿארן אביסל לענגער ווי יעדעס יאר, און עס וועט אויסקומען אז לכבוד דעם וועט ער פֿארפֿאסן 7 טעג פון חדר.

אונזער אינגל ווייסט אז מיר שטייען זייער שטארק אויף דעם ער זאל נישט פֿארפֿאסן קיין איין טאג אין חדר, אפילו ווען מיר האבן א נאנטע משפחה חתונה וואס ענדיגט זיך שפעט, וועט ער אויך זיין אין חדר אין צייט, און יעצט האלט מען אין אנהויב פון די נייע לערן יאר, און שוין וועט ער פֿארפֿאסן 7 טעג פון חדר.

וואס איז די ריכטיגע זאך צו טון? זאל איר אים לאזן גיין קיין אומאן, אדער זאל ער בלייבן דא און גיין געהעריג אין חדר, און אום ראש השנה וועל איר האבן איינעם וואס וועט אים נעמען אין שול צו דאווענען.

יִשָּׂר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פֿרשת רֶאֶה, כ"ד מנחם-אב, שְׁנַת תשפ"ב לִפְרֵט קָטָן איר האב ערהאלטן אייער בריוו.

אנודאי זאלט איר מיט שיקן אייער זון גרו יאיר מיט אייער מאן גרו יאיר קיין אומאן

מכפר עד שירצה את חבריו (יומא פה:), אויב מען טוט וויי א צווייטן העלפט נישט קיין תשובה נאר מען מוז יענעם איבערבעטן און יענער דארף מוחל זיין.

זאלסט אסאך רעדן צו די קינדער זיי זאלן אכטונג געבן נישט וויי צו טון א חבר און נישט לאכן פון א חבר; קינדער זענען קינדער און אז מען רעדט נישט צו זיי דערפון ווייסן זיי נישט, און אז זיי ווייסן נישט קענען זיי נכשל ווערן אין פארשעמען אנדערע קינדער השם ישמרנו און אלעס איז דער מלמד שולדיג, ווייל מען רעדט נישט גענוג פון די הארבקייט פון די עבירה.

לייג אריין אין די קינדער דאס גרויסקייט פון בלאזן שופר, ווי דער שטן ווערט דערפון צעטומלט און צעמישט; א גאנץ יאר גרייט ער זיך אן פֿעק און זעק פון עבירות, ער ווארט אויף ראש השנה צו קומען טענה'ען קעגן אידישע קינדער און ווען מען בלאזט שופר ווערט ער אזוי דערשראקן, ער מיינט אז משיח איז געקומען און מען גייט אים שוין שחטן - לויפט ער אנוועק, ער לויפט זיך באהאלטן און דער אייבערשטער איז מוחל אלע עבירות.

עס איז דא אסאך וואס צו רעדן צו קינדער אפער די פֿאר פֿונקטן זענען זייער וויכטיג; דאס איז דער עיקר פון אידישקייט, די קינדער זאלן וויסן אז עס איז שטענדיג דא א וועג ווי אזוי מען קען זיך גלייך צוריקקערן צום אייבערשטן און אכטונג געבן אויף אנדערע מענטשן זיי נישט וויי צו טון.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א כתיבה וחתמה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

...
(ספר עצתו אמונה חלק י', מכתב אלף עה)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב